

СИТУАЦИЈА - ШИРЕ ОКРУЖЕЊЕ P=1:500

Депанданс је пројектован као слободностојећи објекат, ширим фронтом позициониран према Мишарској улици. Организован је на четири компактне, правоугаоне етаже, По+П+2, укупне бруто грађевинске површине 3313.60m², и укупне нето површине 2724.55 m². Објекту се приступа на нивоу приземља, преко четири улаза који су позиционирани у зависности од њихове функције. Главни улаз за посетиоце је оријентисан ка уређеној зеленој површини и повезан је са главним пешачким и колским правцима и паркингом. Споредни улаз оријентисан је ка Мишарској улици. Економски и технички улази су на супротним, бочним странама објекта и оријентисани су ка интерним саобраћајницама унутар комплекса.

Депанданс је са постојећим објектом болнице, повезан затвореном новопроектваном пасарелом за посетиоце и особље на нивоу приземља а на нивоу подрума, она је коридор за инсталације које повезују нови и стари објекат..

Форма депанданса је геометријски једноставна, минималистичка и компактна и представља комбинацију правилних кубуса који се међусобно надограђују.

Портал према Мишарској улици, са лучним отворима и облогом од рустичне опеке, у стилском смислу асоцира на историјско наслеђе. Према габариту и положају, портал је „пресликана“ фасада старе котларнице и наглашава улаз у Депанданс.

Доминантни акценат објекта је димњак као асоцијација на некадашњи објекат Старе котларнице. Потпуно реконструисан и обложен рустичном опеком остао је визуелни репер овог простора, а у функционалном смислу, пренамењен је у лифтовско окно.

Приземље, као први кубус (увучен у односу на спратове) је постамент објекта и представља директну интеракцију са окружењем.

Спратови чине други правилан кубус, који је по волумену доминантнији од приземља, али је у обликовном смислу прозрочнији. Подужне фасаде су у другом плану, иза тераса и клизних жалузина, које управо дају лакоћу горњем волумену. Терасе између соба су преграђене како би се задржала приватност гостију.

Висина горњег кубуса - венац објекта, нижи је за 40cm од слемена постојећег објекта Специјалне болнице, чиме је постигнута равнотежа старе и нове форме.

Раван кров је делом кровна башта са дрвеном перголом пузавицом. Излаз на кровну башту лоциран је на централној позицији у волумену који није сагледив са терена.

Зеленило - пузавице уз портал и фасаде објекта су назнака прожимања парковског амбијента са архитектонском формом.

Осим што је доминантан акценат, димњак је и један од главних мотива ентеријера. Имплементиран у хол приземља, сагледава се кроз велике стаклене површине на фасади уз које је предвиђен простор за скулптуралне поставке, ћупове на белом облутку, како асоцијација на изворе бањске воде.

Слободне површине између новог и постојећег објекта пројектоване су у парковском духу, са мрежом пешачких стаза трасираних тако да подржавају циљно кретање корисника, уређеним зеленим површинама и микроамбијентима за одмор и опуштање.

Линеарни и лучни правци и форме у партеру повезују савремени изглед депанданса и стилски истакнут изглед постојећег објекта. У спољни простор је имплементирана тераса-башта објекта тако да је постигнута интеракција отворених и затворених простора комплекса.

Постојеће зеленило је готово у потпуности задржано, али је и унапређено имплементирањем нових групација ниског растиња са декоративним шибљем (лаванда, перене, жива ограда и слично), средње високих лишћарима (крошње кугласте форме), као и пузавицама које су предвиђене непосредно уз објекат и на самом објекту Депанданса. Затрављене површине су прожете лучним формама застрим белим декоративним облутком.

При пројектовању вођено је рачуна о несметаном кретању свих корисника објеката и посетиоца парка, а посебно особа са инвалидитетом, старијих особа и деце.

Материјали у ентеријеру су у складу са функцијом и наменом простора. Морају бити репрезентативни и задовољити естетске критеријуме.

Презентовано урбанистичко-архитектонско решење комплекса Специјалне болнице у оквиру парка Буковичка Бања представља континуитет у погледу уклапања изграђених форми у природно окружење парка, без радикалних измена зеленог амбијента и структуре токова кретања.

Нова архитектонска структура, нови приступни токови, као и уређење простора на нивоу комплекса, у визуелном смислу унапређују простор и дају му печат савременог функционалног комплекса.

Објекат Депанданса са садржајима који недостају Специјалној болници за рехабилитацију, осим што представља унапређење комфора и пружање вишег нивоа услуга корисницима - пацијентима, у великој мери унапређује услове рада запослених.

